34.3.2

12b (משנה ג) → 13b (כל היכא דיתיב רב לא סגי ליה בלא הוראה)

```
1. נִיּן וְשֶׁכֶר אֵל תַּשְׁתָּ אָתָה וּבָנֶידְ אָתָּךְ בְּבֹאֲכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא תָמֶתוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם: ייקראי, ט
2. מְיַּיִן וְשֶׁכֶר יַזִּיר חֹמֶץ יַין וְחֹמֶץ שֶׁכָר לֹא יִשְׁתָּה וְכָל מְשְׁרַת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתָה וַעֲנָבִים לַחִים וִיבֵשִׁים לֹא יאכֵל: במדבר וּ, ג
3. וּלְהַבְדִּיל בֵּין הַקּדֶשׁ וּבֵין הַחָּמָא וּבֵין הַשָּמֹא וּבֵין הַשְּׁהוֹר: ייקראי, י
4. וּלְהוֹרֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל הַחָקִים אֲשֶׁר דְּבֶּר ה' אֲלֵיהֶם בְּיַד מֹשֶׁה: ייקראי, יא
```

- I משנה ג: time-lapse for contiguity in eating
 - a מ". as if he is eating toasted kernels (clarification below)
 - b מכא"פ) as long as it doesn't take more than רכא"פ) from beginning to end
 - Question: is מ"מ more stringent (i.e. if he kept eating, even if it took all day חייב
 - 1 Or: is he lenient (must not interrupt to be חייב, even if entire ingestion is תוך כא"ם?
 - 2 Answer: from language of הממים's response ""עד...", he is more stringent and they added demand of לקולא=) עד
 - c Application: if he ate food or drink that are טמאין or drank wine any of which he ingested חייב כא"ם within חייב כא"ם
 - d א". in re: wine; if he didn't drink in one gulp or added any water to wine פטור
- II רנאי/רבינא (אי's (בנאי/רבינא) report in שמואל name: if he ate בלה on בלה, only liable if he eats כזית בתוך כא"פ
 - a but: in re: טומאה (e.g. שקצים ורמשים) even all day "בכדי אכילת פרס" (?)
 - i explanation (ב"ש): even if it takes him all day to ingest שמא כזית בכא"פ if he ate טמא כזית בכא"פ טמא מאט שיעור טומאה
 - ii *challenge*: סמאים all foods are טמאים) to make body טמא if he eats ½ תוך כא״פ פרט
 - 1 and: they did not permit טבילה after ½ שעור (as interruption or "טבילה-in-advance")
 - 2 but: they did allow an עוברה to eat (on יוה"כ) less than סכנה due to סכנה
 - (a) *meaning*: even if she eats a lot (over time)
 - 3 and: they allowed a woman who is ממאה מת to nurse her child and he is טהור
 - (a) question: how is he טמא? he should have become טמא from milk
 - (i) cannot say: מוכשר לטומאה it is on the drop that's on the nipple
 - (ii) *answer1* (7"7): if he took a direct drink (and no drop left on nipple)
 - 1. challenges (רבא): we see it doesn't happen; and milk is considered מעיין needed)j
 - a. per: חלב אשה מכשירין ו:חלב המה (unlike חלב בהמה if מטמא if לרצון or even if שלא לרצון
 - . assumption: שלא לרצון means baby didn't want it
 - b. challenge: חלב cannot be מעיין, per כלים ח:יא where rule that מטמא is מטמא is מטמא
 - c. and: commenting on the lack of מכשיר opined that the drop of milk on nipple is מכשיר
 - d. and: מרכשר must agree with ר' יוחנן (that היין is not a מעיין heeds הכשר הכשר, per list of ב-liquids:
 - i. *list*: excrements are טהור; tears, blood and milk have טומאת משקין; spit, urine and זוב have מייון; spit, urine and מי רגלים have מי רגלים is not a מי רגלים.
 - e. note: we must interpet שלא לרצון as "apathetic"; but if he rejects it not מטמא
 - (iii) answer2 (כשעור טומאה perhaps he ingested כא"פ, even if so, perhaps it took longer than כא"פ
- III Analysis of end of משנה משנה's dissent regarding יין
 - a ברייתא: v. 1 יין ושכר
 - i שכר הישכר must be enough (ביעית) and aged enough (more than 40 days) to be שכר (infers שכר v. 2)
 - 1 But: "יין" is there to add לאו if it is less than רביעית or less than 40 days old
 - ii שכר :ד' יהודה extends to other inebriating drinks (doesn't infer שכר :ד' יהודה
 - 1 But: "יין" is there to limit חיוב מיתה to wine (other drinks באזהרה)
 - iii שכר ד' אלעזר wine (only) must be imbided in drunken manner (without a pause, without diluting water) for חיוב
 - iv Attribution: ברייתא which charges one who enters מקדש drunk on fig-liquer with מדוד must be מיהדה must be
 - v Final ruling: הלכה follows ר' אלעזר
 - 1 Story: יום אוב wouldn't issue ruling on יום טוב as he had had wine; in spite of diluting it (per vv. 3-4)
 - (a) Reason: he understood that א"ז's exclusion of diluted wine is only if base wine is ה"עית he'd had more
- IV Tangent: range of prohibited studies/teaching while inebriated (vv. 3-4); includes any judgment or משנה; מדרשות not included
 - a מלמוד .*ד' יוסי בר יהודה* also permitted, per ולהורות (we don't rule based on discussion)
 - b בריב"י permits ruling that שרץ שר and frog isn't not only per רבנן, even תורה שבכתב, as this is explicit in תורה שבכתב
 - i הלכה :*רב* follows ה'נה בר יהודה
 - 1 Challenge: תלמוד wouldn't teach on יום טוב even תלמוד
 - 2 Answer: רב couldn't teach without issuing rulings